

КАВУ́Н Іван (25. 11. 1925, м. Реймс, Франція — 2001, провінція Овернь, Франція) — живописець, графік і скульптор. З походження українець. Відвідував Париз. школу живопису. Відкрив власну творчу майстерню. Манера К. еволюціонувала від абстрактності з натяком на реальність та атмосферу через абстракт. експресіонізм до експресіонізму. Його нефігуратив. живопис вирізняється тех. динамічністю, експресивністю (виражена яскравою кольор. гамою); використовував також відтінки землистого кольору, накладаючи їх товстими шарами. Поміт. вплив на творчість К. справила поїздка до Венеції. Учасник париз. і закордон. (Швейцарія, Німеччина, Швеція, Бразилія, Росія) мистецьких виставок від кін. 1940-х рр. Персон. — у Парижі (поч. 1950-х рр.), Києві (посмертна — 2006). Окремі полотна зберігаються в НХМ, Нац. центрі сучас.

мистецтва Франції та Музеї сучас. мистецтва у Парижі.

Основні твори

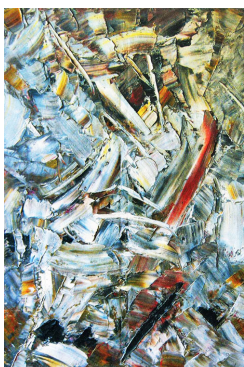
живопис – серія «Композиції» (1962–63); «Овернь» (1962), «Руйнація» (1963), «Жіноча історія» (1976), «Великий росіянин» (1982), «Інша Венеція» (1986; 1988), «Св. Себастьян» (1989), триптих «Подорож до Венеції» (1990), «Подорож до Італії» (1991), «Венеціанська химера», «Українська казка», «Українська казка та легенда» (усі – 1993).

Рекомендована література

1. Ivan Kawun. Peintures. Іван Кавун. Живопис: Каталог. К., 2006.

О. О. Привалов

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Кавун Іван / О. О. Привалов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12027>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).